

sista, professori Louis Bergeron Ranskasta sekä Sir Neil Cossons Iso-Britanniasta. Huomionosoituksen kohteeksi joutuivat myös ICOMOSin maailmanperintökoordinaattori Henry Cleere ja TICCIH:n pitkäaikainen tiedottaja Barrie Trinder.

Suomea yleiskokouksessa edusti Teollisuusperinneyhdistyksen puheenjohtaja Eero Niinikoski.

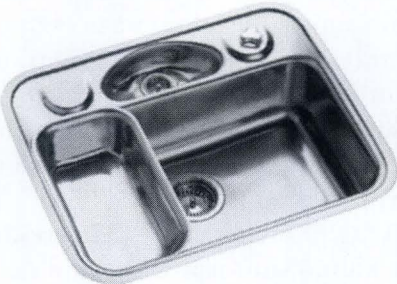
Tuija Mikkonen & Eero Niinikoski

tuija.mikkonen@upc.fi

eero.niinikoski@upm-kymmene.com

TICCIH2000 -konferenssiin liittyvistä luennoista, työryhmistä, opintomatkoista ja museo- ym. vierailuista kirjoittavat suomalaiset kongressiin osallistujat Tekniikan Waiheita -lehden seuraavassa numerossa

STALA Combo XL

ICOHTEC – tekniikan historiaa vanhassa Parhassa

Elokuun lopulla pidetty 27th Symposium of International Committee for the History of Technology, lyhenteenä ICOHTEC 2000, avasi osallistujille vanhan Prahan juhlat puitteet. Kansainvälinen noin 150 henkinen osallistujajoukko kuuli lukuisia esitelmiä ja muisteli niitä päivällä virallisemmin ja iltatilaisuuksissa vapaammin.

Seminaarin aihepaletti oli laaja – jopa turhankin hajallaan. Kolmestakymmenestä yhdestä aihekokonaisuudesta voi esimerkiksi poimia arkkitehtuurin ja kodintekniikan, kuljetukset, energian, ympäristön ruudin ja aseet. Esitelmät oli niputettu lievällä väkivallalla. Laajan kirjon johdosta niistä ei oikein noussut yhteistä punaista lankaa ja alan trendejä. Huomionarvoinen voi olla amerikkalaisen David Nyen keynote-puheenvuorossa esitetty toteamus, että teknologioiden rakenne on sosiaalinen ja että ne vaihtelevat kulttuurien välillä. Myös ympäristöt ovat rakenteiltaan sosiaalisia ja nekin vaihtelevat kulttuureista toisiin. Seminaarin anti oli aihekohtaista tietoa, joka tietysti rikastuttaa siitä kiinnostunutta kuulijaa. Laajin harrastus kohdistui ruudin valmistukseen ja aseisiin. Mielenkiintoinen havainto oli naisnäkökulman korostuminen, esimerkiksi *Design and Feminism* -kirjan kirjoittaneen Joan Rotschildin esityksessä.

Osallistujien maatausta oli lähes kolmekymmentä. Yhdysvaltalaisien osanot-

VERBODEN VOOR ANDER OPEL, BIRMINGHAM, EN.

to oli runsas. Myös teknillisten museoiden avainhenkilöitä osallistui ICOHTEC:iin. Heitä silmälläpitäen oli ryhmä Cultural Role of Museums and Technical Monuments. Prahan tekniikan museo oli itseoikeutettu tutustumiskohde ja seminaarin juhlapaikka.

Suomalainen panos seminaarissa oli kaksi esitystä: Timo Myllyntauksen, Minna Hareksen ja Jan Kunnaksen *Biomass Burning for Cultivation in the Zone of Boreal Forests: The Case of the 19th Century Finland in an International Context* ja Veijo Kauppisen *Armament as the Catalyst of Production Engineering*.

Seuraava ICOHTEC -symposium järjestetään Mexico Cityssä Tieteen historian maailmankongressin yhteydessä 08.–14.07.2001.

Uljaita kulkuneuvoja Prahan teknillisessä museossa

Národní Technické Muzeum v Praze, Prahan kansallinen tekniikan museo luokeutuu vuonna 1908 perustettuna Euroopan vanhimpiin. Sen nykyinen rakennus valmistui juuri sotien alla. Ulkonäöllisesti se on karu, mutta sisäratkaisu on onnistunut, suuri kulkuneuvohalli on keskeltä avointa tilaa, jota kiertävät parvekerampit. Museon vuotuinen kävijämäärä on parisataatuhatta. Henkilöstöä on vajaat sata päätoimista, joita auttaa toisen mokoman määräinen innokas eläkeläisjoukko. Maininnan arvoinen on museon arkisto ja sen yhteydessä oleva tutkijoiden työtila.

Museoesineiden valtaosa on varastoitu, esille niistä on mahtunut vain muutama prosentti. Museon pysyviä

näyttelyjä ovat kaivosteollisuus ja metallurgia, valo- ja elokuvaus sekä televisiotekniikka, ajanmittaus, astronomia sekä suurimpana ja kauneimpana liikennevälineet.

Tsekinmaan konepajoilla on pitkät perinteet etevinä koneenrakentajina, minkä eräs ilmenemismuoto ovat juuri kulkuneuvot. Museo voikin ylpeillä polkupyörien, moottoripyörien, autojen ja rautatie- sekä ilmailukaluston ainutlaatuisilla kokoelmillaan ja näyttelyillään. Torpedo, Jawa, Tatra ja Skodahan ovat kohonneet maailmanmaineeseen.

Vaihtuvana näyttelynä parhaillaan meneillään oleva Mies van der Rohen näyttely on sekin edustava ja synnytti yhtymäkohtia taannoisiin suomalaisiin Aalto-näyttelyihin.

Museo on hyvinkin vierailun arvoinen ja kaupungin keskustan kukkulalta helposti tavoitettavissa.

Veijo Kauppinen

